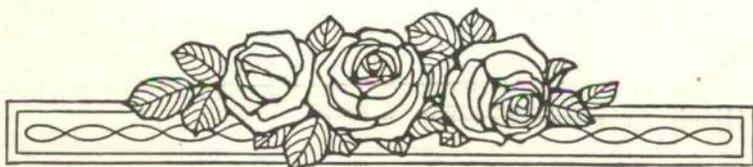

PROGRAM

BIOGRAFEN

Gl. Kongevej 100

(Hj. af Ørstedsvvej)

1

En russisk Kosakofficers Pligtforglemmelse.

En hidsig Jagt efter
Kromandens Kone.

En russisk Kosakofficer, der skal bringe Regimentskassen ud til Lejren, ser, idet han i sin Trojka kører forbi et Værtshus, at Kromanden mishandler sin Kone. Han springer af Slæden og befrier den ulykkelige Kvinde. Han vil forsøge, om han kan gøre noget for hende, hvorfor han beslutter at holde Hvil i Kroen, ind i hvis Skænkestue han medtager Kassen, der indeholder adskillige tusind Rubler.

Han kommer i Samtale med nogle Folk, og de faar Officeren til at spille med. Denne der er kommen i Klørne paa en Bande

Falskspillere, taber hurtigt sine egne Penge, hvorefter han i Spillelidenskaben forgriber sig paa Regimentskassen, og kort efter har han ogsaa bortspillet hele dennes Indhold. Fortvivlet forlader han Kroen; han ser ingen Udvej til at erstatte det besvegne Beløb, og for ham gives nu kun Død eller Vanære.

Kroværtinden har flere Gange villet forsøge at faa Officeren til at holde op med at spille. Men bestandig er hun bleven bortvist af Kroværten, da han af Falskspillerne skal have sin Part af Rovet. Konen beslutter da at anvende List, for hun vil frelse sin Redningsmand og tilbagegive ham hans franarrede Penge.

Det er Nat. Falskspillerne og Kroværten har drukket tæt, og sovende ligger de paa Borde og Bænke. Konen sniger sig ind i Stuen for at bemægtige sig Regimentskassen. En af Falskspillerne rører sig, og hun tror at, at hun er opdaget; da bliver der atter stille. Idet hun er helt henne ved Bordet, falder hun over Benet paa en af Spillerne, som vaagner; men det er lykkedes hende at gribe en Revolver, og hun sætter Spilleren denne for Brystet; idet hun truer ham med at skyde ham ned, hvis han skriger op.

Hun flygter bort, aflaaer Huset og iler efter Officeren. Spilleren gør Allarm, Døren sprænges, og forbitret iler nu Kromanden og Spillerne efter Konen. En hidsig Jagt hegynder, og Konen bliver let saaret af et Geværskud, men idet de rasende Mænd skal til at gribe hende, kommer Kosakofficeren hende til Hjælp, hvorefter Mændene flygter.

Kosakofficeren, hvis Ære er reddet, takker rørt den opofrende Kvinde.

2

Dansk Kunstfilm. Dansk Kunstfilm.

„KEAN“

eller

Skuespilleren og Prinsen.

Frit efter Dumas Skuespil af samme Navn.

PERSONER:

Kean..... Professor Martinus Nielsen.
Prinsen..... Herr Zangenberg.
Grev Kofeld..... Herr Blom.
Grevinden..... Fru Nyrup Christensen.
Anna Damby..... Fru Fønss.

Handlingen foregaar i London Aar 1830.

I Begyndelsen og Midten af forrige Aarhundrede levede Kean sin Tids største og mest beundrede Skuespiller, elsket og for-gudet som ingen anden, Ven af og Kammerat med Landevejs-gøgleren og samtidig Omgangsfælde og Duskammerat med Gre-ver og Lorder lige op til selve Prinsregenten. Den ene Aften ser vi ham i Selskab hos Grev Kofeld, hvis Hustru han elsker og genelskes af, han er Selskabes Midtpunkt og tordunkler selv Prins Georg, der beundrende bøjer sig for hans af Vid og Aand sprudlende Konversation. Han træffer her for første Gang den unge Skuespillerinde Anna Damby, der, forfulgt og plaget af den onde Lord Mewili, nærer en sværmerisk Kærlighed for den store Kunstner. Dybt fortvivlet er hun Vidne til, hvordan Kean kun har Øje for den kokette Grevinde. Næste Aften ser vi ham som Gæst i den opskure Beværtning »Den blaa Bjørn« i Selskab med drukne Matroser og Hædersgæst hos en Bande Landevejs-gøglere, gamle Kammerater, hvor han staar Fadder til Bandens yngste Skud. Lykkeligvis faar han derved Lejlighed til at beskytte Anna Damby mod Lord Mewills Efterstræbelser. Ved Hjælp af et i Keans Navn skrevet falsk Brev har denne Bandit nemlig faaet det godtroende Barn lokket herved.

Kean er paa sit Paaklædningsværelse i Drurylaneteatret; der gives en Forestilling til Fordel for Gøglerbanden, men hans Humør er langt nede, forpint som han er af Pengesorger. Da kommer Grevinden, og alt er glemt, hun forærer ham sit Portræt, og Kean er lykkelig. Da banker det, det er Prinsen og Greven, hurtig smutter Grevinden ind i Sideværelset og glemmer Skyndingen sin Vifte, som hendes Gemal saa senere finder og stikker til sig. Prinsen er naadig og elskværdig, han sætter sit Navn paa en Vexel for Kean, og hjælper ham derved ud af hans Knibe, men da han opdager Grevindens Portræt, forandres han pludselig og lader den rasende Kean vide, at her ønsker han ingen Medbejler. Kean raser og nægter at spille, men lader sig dog blødgøre. Næppe er han kommen ind paa Scenen, før hans vilde Blod atter koger op, han faar nemlig Øje paa Prinsen, som i en Loge er stærkt optaget af at kurtisere Grevinden. Fuldkommen ude af sig selv udslynger han de værste Skældsord og Forhaanelser mod Prinsen og maa tilsidst fraadende og skummende slæbes ud af Scenen. Trods dette pin-lige Optrin slaar Prins Georg dog ikke Haanden af sin Yndling, men hjælper i sidste Øjeblik alle Parter ved sin lige saa kloge som noble Adfærd. Greven ønsker nemlig, hidset af Lord Me-vill, en Forklaring angaaende den fundne Vifte. Da indtræder der et Brev fra Prinsen, hvori han beder om den Vifte, som han har glemt hos Kean. Og da saa Anna Damby prisgiver sit eget Navn og Rygte for at frelse sin formentlige lykkeligere Medbejlerinde til Skuespillerens Gunst, Grevinde Kofeld, faar Kean Øjnene op for hendes uegennyttige Kærlighed og hans længe ulmende og for ham selv skjulte Kærlighed til hende slaar nu ud i lys Lue.

3

Sportens Tidsalder.

Komisk.

Nyt Program Mandag og Torsdag.

Couponhefter

I. Plads, 10 Billetter	2 Kr. 50 Øre
II. - 10 -	2 - 00 -
Børn 10 -	1 - 00 -

— 2 Børn under 12 Aar gaar paa een Voksenbillet. —

Kean
**NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
KOPENHAGEN**

**BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.**

BERLIN S. W.

Friedrichstrasse 23, 1.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

Unsere Films werden nur mit der ausdrücklichen Verpflichtung seitens des Käufers in den Handel gebracht, dass sie in keiner Weise zwecks Nachahmung benutzt werden dürfen. Jede diesbezügliche Verwendung ist eine Verletzung des gesetzlichen Schutzes, unter welchem sie hergestellt sind.

Jegliche Nachahmung der von der Nordischen Films-Kompagnie herrührenden Films wird gerichtlich verfolgt.

Zu beachten: Unsere Films gelangen unter folgenden Bedingungen zum Versand: Alles nicht für feste Rechnung Gewünschte ist in unbeschädigtem Zustande vor Ablauf von 24 Stunden nach Empfang zurückzusenden. Films, welche irgend wie beschädigt oder ohne unsere Fabrikmarke am Schlusse der Films an uns zurückgesandt oder länger als 24 Stunden zurückgehalten werden, werden nicht zurückgenommen oder gut geschrieben. Lässt der Empfänger die Films durch die Maschine laufen, geschieht solches für eigenes Risiko.

K E A N

eller

Skuespilleren & Prinsen

frit efter Dumas Skuespil af samme Navn.

Personer:

Kean - Professor MARTINIUS NIELSEN.
Prinsen - Herr. Zangenberg.
Grev Kofeld - Herr. Blom.
Grevinden - Fru Nyrop Christensen.
Anna Damby - Fru Fønss

Handlingen foregaar i London Aar 1830.

I Begyndelsen og Midten af forrige Aarhundrede levede Kean, sin Tids største og mest beundrede Skuespiller, elsket og forgudet som ingen anden, Ven af og Kammerat med Landevejsgøgleren og samtidig Omgangsfælle og Duskammerat med Grever og Lorder lige op til selve Prinsregenten. Den ene Aften ser vi ham i Selskab hos Grev Kofeld, hvis Hustru han elsker og genelskes af, han er Selskabets Midtpunkt og fordunkler selv Prins Georg, der beundrende bøjer sig for hans af Vid og Aand sprudlende Konversation. Han træffer her for første Gang den unge Skuespillerinde Anna Damby, der, forfulgt og plaget af den onde Lord Mewill, nærer en sværmerisk Kærlighed for den store Kunstner. Dybt fortvivlet er hun Vidne til hvordan Kean kun har Øje for den kokette Grevinde. Næste Aften ser vi ham som Gæst i den obskure Beværtning "Den blaa Bjørn" i Selskab med drukne Matroser og Hædersgæst hos en Bande Landevejsgøglere, gamle Kammerater, hvor han staar Fadder til Bandens yngste Skud. Lykkeligvis faar han derved Lejlighed til at beskytte Anna Damby mod Lord Mewills Efterstræbelser. Ved Hjælp af et i Keans Navn skrevet falsk Brev har denne Bandit nemlig faaet det godtroende Barn lokket herved.

Kean er paa sit Paaklædningsværelse i Drurylaneteatret, der gives en Forestilling til Fordel for Gøglerbanden. Men hans Humør er langt nede, forpint som han er af Pengesorger, da kommer Grevinden og alt er glemt hun forærer ham sit Portræt og Kean er lykkelig, da banker det, det er Prinsen og Greven, hurtig smutter Grevinden ind i Sideværelset og glemmer i Skyndingen sin Vifte som hendes Gemal saa senere finder og stikker til sig. Prinsen er naadig og elskværdig, han sætter sit Navn paa en Vexel for Kean og hjælper ham derved ud af hans Knibe, men da han opdager Grevindens Portræt forandres han pludselig og lader den rasende Kean vide, at her ønsker han ingen Medbejler, Kean raser og nægter at spille men lader sig dog blødgøre, næppe er han dog kommen ind paa Scenen før hans vilde Blod atter koger op, han faar nemlig Øje paa Prinsen, som i en Loge er stærkt optaget af at kurtisere Grevinden. Fuldkommen ude af sig selv udslynger han de værste Skældsord og Forhaanelser mod Prinsen og maa tilsidst fraadende og skummende slæbes ud af Scenen. Trods dette pinlige Optrin slaar Prins Georg dog ikke Haanden af sin Yndling men hjælper i sidste Øjeblik alle Parter ved sin lige saa kloge som noble Adfærd. Greven ønsker nemlig, hidset af Lord Mewill en Forklaring angaaende den fundne Vifte, da indtræffer der et Brev fra Prinsen, hvori han beder om den Vifte som han har glemt hos Kean. Og da saa Anna Damby prisgiver sit eget Navn og Rygte for at frelse sin formentlige lykkeligere Medbejlerinde til Skuespillerens Gunst, Grevinde Kofeld, faar Kean Øjnene op for hendes uegennyttige Kærlighed og hans længe ulmende og for ham selv skjulte Kærlighed til hende slaar nu ud i lys Lue.

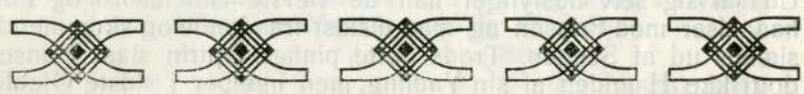

Hoffmanns Teater Program.

Efteraaret
1913.

Læs Programmets Indhold.

„Den tapre Landsoldat.“

Mindedag om dansk Sejr 6. Juli 1849.

Børnehjælpsdag i Fredericia 1912.

KEAN

eller

Skuespilleren og Prinsen.

— Frit efter Dumas' Skuespil af samme Navn. —

Personerne:

Kean	Professor Martinius Nielsen.
Prinsen af Wales.....	Hr. Zangenberg.
Grev Kofeld.....	Hr. Blom.
Grevinden.....	Fru Nyrop Christensen.
Anna Damby.....	Fru Fønss.
Kroværten.....	Hr. Stribolt.
Regissør.....	Hr. Chr. Schröder.

Handlingen foregaar i London Aar 1830.

I Begyndelsen og Midten af forrige Aarhundrede levede Kean, sin Tids største og mest beundrede Skuespiller, elsket og for-gudet som ingen anden, Ven af og Kammerat med Landeveys-gøgleren, og samtidig Duskammerat med Grever og Baroner lige op til selve Prinsregenten. En Aften ser vi ham i Selskab hos Grev Kofeld, hvis Hustru han elsker og genelskes af. Han træffer her for første Gang den unge Skuespillerinde Anna Damby, der, forfulgt og plaget af den ryggesløse Lord Mewill, nærer Kærlighed for Kean. Næste Aften ser vi ham som Gæst i den obskure Kneipe „Den blaa Bjørn“ som Hædersgæst hos en Bande Gøglere, hvor han staar Fadder til Bandens yngste Skud. Her faar han Lejlighed til at beskytte Anna Damby mod Lord Mewills Efterstræbelser, idet denne ved Hjælp af et i Kean's Navn skrevet falsk Brev har lokket hende herved.

Kean er paa sit Paaklædningsværelse i Drury Lane Teatret; Hans Humør er langt nede, forpint som han er af Pengesorger. Da kommer Grevinden, og alt er glemt; hun forærer ham sit Portræt, og Kean er lykkelig. Da banker det, det er Prinsen og Greven; hurtig smutter Grevinden ind i Sideværelset, men glemmer sin Vifte, som hendes Gemal finder. Prinsen er naadig og sætter sit Navn paa en Veksel for Kean, men da han opdager Grevindens Portræt forandres han pludselig. Kean raser og nægter at spille, men lader sig dog blødgøre; næppe er han dog kommen ind paa Scenen, før hans Blod koger op, idet han faar Øje paa Prinsen, der stærkt optaget kurtiserer Grevinden. Ude af sig selv udslynger han de værste Skældsord og Forhaanelser mod Prinsen og maa tilsidst fraadende og skummende slæbes ud af Scenen. Trods dette pinlige Optrin slaar Prinsen dog ikke Haanden af sin Yndling, men hjælper i sidste Øjeblik alle Parter ved sin lige saa kloge som noble Adfærd.

Solnedgang paa Havet.

Enestaaende Naturbillede.

Fader og Datter.

Den Mand, vi her stifter Bekendtskab med, kan kaldes et Offer for daarligt Selskab. At han ikke altid har været saa langt nede som nu, kan vi forstaa, naar vi ved, at han er Fader til en saa prægtig Pige som Mary.

Som simpel Arbejder tjente han en ret god Dagløn, men i Stedet for at betrygge sin og Barnets Fremtid, skaffede han sig en Hob forsorne Venner og snart var han en sørgelig Stakkel. Hans gamle Ven John Whittier var derimod sparsommelig og lagde saa meget til Side, at han kunde ofre en Del paa Sønnen Williams Fremtid.

William og Mary har været „Kærester“, siden de var Børn. Nu skal William rejse til Universitetet, Før Afrejsen bliver de unge forlovede, og lykkelige er de. Men Lykken er forbi, da Marys Fader kommer og forlanger Penge til at drikke op.

Mary taber dog ikke Modet. Efter to Aars Forløb modtager hun Brev fra William, at han kommer hjem. Hun skynder sig til Williams Hjem. Williams Fader sidder just og regner sine Penge sammen og kommer til det Resultat, at der er tilstrækkeligt til, at Sønnen derfor kan nedsætte sig som Læge. Den gamle gaar rundt til sine Venner for at vise dem et Fotografi af Sønnen i Universitetsdragt. Uden for Marys Hjem falder han og slaar sig slemt. Mary hjælper ham ind, men den gamle er urolig for sine Penge og vil hjem. Mary, der ikke tror, at han kan taale at flyttes, tilbyder da at hente dem, samtidig med at hun sender Bud efter en Læge. Paa Hjemvejen med Pengene møder hun sin Fader. Han gætter hendes Forehavende og beslutter at tage Pengene, hvorfor han lister efter hende, kryber gennem Vinduet og ser hun gemmer Pengene i sin Seng.

Han forklæder sig som Landstryger og gør Indbrud i Datterens Soverum. Han overraskes af Mary, der uden at kende ham jager ham paa Flugt. Under Forfølgelsen møder hun William, der kommer fra Toget. Han opdager, hvem Forbryderen er. For Mary er denne Opdagelse et haardt Slag. Hun vil hastigt fjerne sig, men William holder hende tilbage. Han forstaaer, at hun nu har Trøst og Støtte behov.

„En vellykket List“

eller Den narrede Skatteopkræver.

(Komisk.)

Da det hænder, at et Billede kan blive beskadiget og ikke kan bruges, bliver det erstattet med et andet Nr.

Films og Maskiner udlejes til Foreninger og Private.

Films og Maskiner billig til Salg.

Ærbødigst

M. Hoffmann.

Kean oder: Der Schauspieler und der Prinz.

In der Mitte des vorigen Jahrhunderts lebte Kean, der größte und höchst bewunderte Schauspieler seiner Zeit, von allen Menschen geliebt und verehrt, Freund und Kamerad mit hoch und nieder, ja sogar mit dem Prinzregenten. Eines Abends sieht man ihn bei dem Grafen A., dessen Frau er liebt und die ihn auch lieb hat. Er ist das Zentrum der Gesellschaft, und verdunkelt sogar den Prinzen, der ein aufrichtiger Bewunderer seiner Geistesreichheit und glänzender Schönheit ist. Er trifft hier zum ersten Mal mit der berühmten Schauspielerin, Anna Damby, zusammen, die, Kean ganz unbewußt, eine schwärmerische Liebe für ihn hegt, und sie sieht betrübt, daß er nur für

die fette Gräfin Auge hat. Einige Tage später treffen wir Kean wieder in einem Wirtshaus „Der blaue Bär“ mit Matrosen und Gaullern, allen Kameraden, zusammen, von welchen er zur Lindtaufe eingeladen ist. Glücklicherweise hat er hier Gelegenheit Anna Damby gegen Lord M.'s Nachstellungen zu schützen. Dieser Herr, ein schlechter Mensch, ist von Anna Damby reüssiert worden, und er verfolgt sie nun in unverkämter Weise. Er hat ihr jetzt einen falschen Brief geschrieben und sie dadurch zum Wirtshaus „Der blaue Bär“ gelockt. Weiter sehen wir Kean in seiner Theatergarderobe im Dramulatheater. Eine Vorstellung wird zum Besten seiner alten Kameraden gegeben. Er hat aber Geldsorgen, und ist deshalb übler Laune. Die Gräfin kommt, schenkt ihm ihre Photographie und er ist wieder glücklich. Dann klopft es, der Prinz und der Graf treten ein und schnell schlüpft die Gräfin in das Nebenzimmer hinein. Sie verläßt in der Eile ihren Nächst, der später von ihrem Gemahl gefunden und aufgenommen wird. Der Prinz ist gnädig und lebenswürdig und unterschreibt Keans Wechsel, um ihm in seiner Geldverlegenheit zu helfen; als er aber die Photographie der Gräfin findet, wird er böse und erklärt, daß er hier keinen Nebenbuhler haben will. Kean ist wütend, er will nicht spielen, aber läßt sich doch zuletzt erweichen. Kaum ist er aber auf die Bühne gekommen, als ihn die Wut wieder überwältigt. Er sieht von der Bühne, wie der Prinz der Gräfin den Hof macht, und ganz außer sich schleudert er die ärgsten Verhöhnungen gegen den Prinzen aus, und muß zuletzt wütend und schäumend von der Bühne weggeschleppt werden. Trotz dieses unangenehmen Vorfalles zieht der Prinz seine Hand nicht von seinem Jüngling ab, sondern hilft mit seinem großmütigen und klugen Betrogen allen Parteien. Auch die Schauspielerin Anna Damby zeigt ihre Großmut ihrer vermeintlich glücklicheren Nebenbuhlerin gegenüber und Kean wird dadurch die Augen für ihre uneigennütige Liebe geöffnet, und er verzieht, daß er sie lange lieb gehabt hat, ohne es zu wissen.

Nordische Films Co.

Engberg, Bd II, S. 56

Der Komet / Nr. 1309 / S. 10

23/4/1910

4035

Kunst-Drama.

Kean.

Schauspieler und Prinz.

Frei nach Dumas Schauspiel „Kean.“

Kean, Herr Prof. Martinius Nielsen. Der Prinz, Herr Zangenberg. Graf K., Herr Blom. Die Gräfin K., Frau Nyrop. Frä. Anna Damby Frau Fönss.

Die Handlung spielt in London im Jahre 1830.

Kean war der größte und höchst bewunderste Schauspieler seiner Zeit. Eines Abends sieht man ihn bei einem Grafen K., dessen Frau er liebt und die ihn auch lieb hat. Er ist das Zentrum der Gesellschaft, und verdunkelt sogar den Prinzen, der ein aufrichtiger Bewunderer seines Geistes und glänzenden Klugheit ist. Er trifft hier zum ersten Mal mit der berühmten Schauspielerin Anna Damby zusammen, die — Kean ganz unbewußt — eine schwärmerische Liebe für ihn hegt, und sie sieht betrübt, daß er nur für die kokette Gräfin Auge hat.

Einige Tage später treffen wir Kean wieder in einem Wirtshause „Der blaue Bär“ mit Matrosen und Gauklern, alten Kameraden zusammen. Hier hatte er Gelegenheit, Anna Damby gegen Lord M.'s Nachstellungen zu schützen, welcher ihr einen falschen Brief geschrieben und sie dadurch zum Wirtshause „Der blaue Bär“ gelockt hatte.

Weiter sehen wir Kean in seiner Theatergarderobe im Drurylanetheater. Eine Vorstellung zum Besten seiner alten Kameraden gegeben. Er hat aber Geldsorgen und ist übler Laune. Die Gräfin kommt, schenkt ihm ihre Photographie und

er ist wieder glücklich. Dann klopft es, der Prinz und der Graf treten ein, und schnell schlüpft die Gräfin in das Nebenzimmer hinein. Sie vergißt in der Eile ihren Fächer, der später von ihrem Gemahl gefunden und aufgenommen wird.

Der Prinz ist gnädig und liebenswürdig und unterschreibt Keans Wechsel, um ihm in seiner Geldverlegenheit zu helfen: als er aber die Photographie der Gräfin findet, wird er böse und erklärt, daß er keinen Nebenbuhler haben will. Kean ist wütend, er will nicht spielen, aber läßt sich doch zuletzt erweichen. Kaum ist er auf der Bühne, wie der Prinz der Gräfin den Hof macht, und ganz außer sich, schleudert er die ärgsten Verhöhnungen gegen den Prinzen aus, und muß zuletzt wütend und schäumend von der Bühne weggeschleppt werden.

Trotz dieses unangenehmen Vorfalles, zieht der Prinz seine Hand nicht von dem Jüngling ab, sondern hilft mit seinem großmütigen und klugen Betragen allen Parteien. Auch die Schauspielerin Anna Damby, zeigt ihren Großmut, ihrer vermeintlich glücklicheren Nebenbuhlerin gegenüber, und Kean werden dadurch die Augen für ihre uneigennütige Liebe geöffnet, daß er sie lange lieb gehabt hat, ohne es zu wissen. Länge 295 m.

Preis Mk. 418.—

Dt. Lichtbildtheater-Bes., Nr 20

Engberg, Bd II, S 58

1915/1910